

Decret

La creació d'un nou òrgan jurisdiccional que haurà de resoldre els recursos interposats contra les resolucions de l'actual Tribunal de Corts, ha de comportar necessàriament la modificació del text vigent del Codi de Procediment Penal de 16 de febrer de 1989. Però, sens perjudici de les modificacions que per aquest motiu escaiguin, es fa precis també adaptar certs articles puntuals del Codi Processal a la composició real d'algun dels Tribunals o bé a explicitar alguna garantia de drets individuals que, encara que existent en la realitat, no quedava suficientment reconeguda en el Codi. En algun cas, la previsió de la publicació de noves lleis substantives penals, aconsella també ampliar, en benefici dels inculpats, alguns dels terminis establerts pel Codi.

Ateses les precedents consideracions, a proposta de la Comissió de Reforma de l'Administració de Justícia, els Veguers, decreten:

Article únic

Els articles del Codi de Procediment Penal de 16 de febrer de 1989 que s'indiquen, tindran, en el successiu, la redacció que per a cada un d'ells, a continuació s'assenyala:

Article 1

La facultat d'administrar justícia en matèria criminal correspondrà exclusivament al Tribunal Superior de Corts, al Tribunal de Corts, al Jutge d'Apel·lacions per Delictes Menors i als Batlles, als quals s'atribueix la potestat d'aplicar les Lleis, jutjant i fent executar allò que hagi estat jutjat.

Article 2

El Tribunal de Corts coneixerà en judici oral i públic totes les causes pels delictes majors que es cometin dintre el territori de les Valls, sense diferència ni distinció de persones, i pels comesos a l'estranger en els supòsits que preveu el Codi Penal. Coneixerà, així mateix, dels recursos d'apel·lació que s'interposin contra les sentències i altres resolucions del Tribunal de Delictes Menors, establerts en els articles 223 i 227 del present Codi.

Article 7

Els Magistrats, Jutges d'Apel·lacions, Fiscals, Batlles i Secretaris podran ser recusats per les causes següents:

1. Parentiu de consanguinitat o afinitat dintre el segon grau.
2. Ser o haver estat denunciat o acusat per alguna de les parts com autor, còmplice o encobridor d'algun delicte.
3. Ser o haver estat tutor o haver estat sota la tutela d'alguna de les parts.
4. Tenir plet pendent contra el recusat o interès directe o indirecte en la causa.
5. Tenir amistat íntima o enemistat, odi o ressentiment que es demostrin amb fets greus i coneguts.

Article 8

Els Magistrats, Jutges d'Apel·lacions, Fiscals, Batlles i Secretaris compresos en qualsevol cas de l'article precedent, s'excusaran i s'inhibiran immediatament del coneixement de la causa.

Article 24

Tota persona que presti declaració davant del Servei d'Ordre podrà llegir ell mateix la seva declaració i fer afegir les modificacions o aclariments dels textos que no s'avinguin amb el que ha manifestat. En cas necessari se li facilitarà gratuïtament un intèrpret. El declarant serà advertit d'aquests drets.

Article 64

Si l'encausat no entengués l'idioma en el qual és interrogat, el Batlle demanarà un intèrpret, al qual juramentarà en forma legal, per tal que compleixi fidelment la seva missió.

Si l'encausat fos sord-mut, se l'interrogarà per escrit o per mitjà d'intèrpret o persona capaç de comunicar-se amb ell.

En ambdós casos les despeses que ocasioni la intervenció de l'intèrpret, seran a càrrec de l'Administració de Justícia.

Article 130

El Tribunal de Corts està constituït pel Jutge d'Apel·lacions i per dos Magistrats designats un per cada Copríncep, que exerciran llurs funcions amb plena independència. Hi assistiran els dos representants del Consell General anomenats Rahonadors.

En el Tribunal de Corts el Ministeri Fiscal actuarà assumint la defensa de l'ordre jurídic i l'interès de la societat.

Article 131

El Jutge d'Apel·lacions i els Magistrats són els únics que tenen la funció i la potestat resolutiva. Els Rahonadors representen el Consell General i han de vetllar per l'observança i pel respecte del costum, intercedir i defensar, quan sia menester, els encausats i sol·licitar la indulgència del Tribunal. El Secretari dóna fe de les decisions del Tribunal i aixeca acta de l'audiència. El Nunci executarà els encàrrecs que el Tribunal li ordeni.

Article 135

L'obertura de les sessions de l'any judicial s'efectuarà una vegada per any el primer dia de la sessió del mes d'octubre en presència dels Veguers, dels membres del Tribunal de Corts, del Ministre Fiscal i del Síndic General. Aquest els donarà la benvinguda, a l'ensem que els pregarà que observin els Privilegis, Usos i Costums i que mirin amb interès les causes dels pobres, orfes i desamparats; seguidament es declararan obertes les Corts, fent constar tot això en el Llibre d'Obertura de les Sessions.

Article 191

Les contravencions penals seran jutjades pel Tribunal dels Batlles, compost per un Batlle Episcopal i un Batlle Francès.

Les persones interessades podran tenir en tot moment coneixement de les actuacions.

Article 192

El Batlle competent fixarà la data del judici i convocarà els inculpats, les altres parts i els testimonis amb una anticipació mínima de quinze dies, advertint a les parts que hauran de comparèixer a l'acte del judici amb les proves de què intentin valer-se.

El Ministeri Fiscal haurà de ser informat amb la mateixa antelació de la relació dels procediments objecte de judici.

Article 241

Els Tribunals podran aplicar el benefici de la condemna condicional als condemnats que hagin delinquit per primera vegada als quals no s'imposi pena de presó superior a cinc anys.

En cas de posterior condemna per delictes dolosos dins d'un termini de 6 anys, el Tribunal competent podrà acordar la revocació total o parcial del benefici.

Article 243

El benefici establert en l'article anterior no serà aplicable als condemnats a penes privatives de llibertat superiors a cinc anys i a les persones declarades en rebel·lia.

Article 282

Les sentències fermes dictades pels Tribunals podran ser objecte de recurs de revisió en els supòsits següents:

1. Quan la sentència fos fonamentada en un document o un testimoniatge declarats posteriorment falsos també per sentència ferma.

2. Quan la sentència sigui contradictòria amb una altra sentència ferma dictada pel mateix fet delictiu, del qual només pugui ser-ne autor una sola persona.

3. Quan, amb posterioritat a la sentència, s'arribi al coneixement d'algun fet que provi d'una manera incontestable la innocència del condemnat.

4. Quan una sentència d'un Tribunal penal superior concedeixi reduccions de pena o avantatges dels que no pot beneficiar-se un condemnat per no haver interposat recurs, malgrat trobar-se en igual situació de fet que el recurrent beneficiat.

Disposició transitòria

El present Decret serà d'aplicació en tots els procediments penals en tràmit sigui quin sigui l'estat processal en el que es trobin.

Disposició final

Queden derogats els articles del Codi de Procediment Penal de 16 de febrer de 1989, objecte de les modificacions establertes en el present Decret.

El present Decret entrarà en vigor el quinze d'octubre de mil nou-cents noranta.

Andorra la Vella, als setze de juliol de mil nou-cents noranta

El Veguer Francès
Jean-Pierre Courtois

El Veguer Episcopal
Francesc Badia